

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 września 2016 r. o rozwiązaniu umowy ze skarżącą;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku zastosowania art. 3 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 2 marca 2011 r.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 85 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej w zakresie, w jakim organ upoważniony do zawierania umów („OUZU”) przedłużył umowę skarżącego na czas nieokreślonych, wprowadzając do niej klauzulę dopuszczającą rozwiązanie umowy na skutek zaistnienia zdarzenia stanowiącego przyczynę rozwiązania umowy.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku staranności w zakresie, w jakim, po pierwsze, OUZU rozwiązał umowę skarżącego przed podjęciem decyzji o przedłużeniu jego urlopu z przyczyn osobistych; po drugie, uczynił to bez przedstawienia skarżącemu pierwszej propozycji objęcia przez niego pierwszego wolnego stanowiska; oraz po trzecie, nie poinformował skarżącego, czy w budżecie znajdują się środki na wypłacanie mu wynagrodzenia po zakończeniu jego urlopu.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia przez OUZU art. 12b oraz art. 40 ust. 1a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2016 r. – QB/EBI

(Sprawa T-827/16)

(2017/C 022/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QB (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za rok 2015 i decyzji z dnia 15 grudnia 2015 r., doręczonej w dniu 7 stycznia 2016 r., w której odmówiono skarżącej możliwości otrzymania podwyżki wynagrodzenia;
- w razie konieczności, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 2 maja 2016 r. i z dnia 15 września 2016 r., w których oddalono, odpowiednio, skargę administracyjną i zażalenie skarżącej;
- nakazanie stronie pozwanej wypłaty zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną ex aequo et bono na kwotę 15 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przewodnika dotyczącego postępowania w sprawie oceny, naruszenia prawa do obrony i naruszenia obowiązku staranności, które to naruszenia zdaniem skarżącej zostały popełnione przez stronę pozwaną przy przyjmowaniu sprawozdania z oceny za rok 2015 (zwanego dalej „spornym sprawozdaniem z oceny”). Strona skarżąca podnosi w szczególności następujące zarzuty:
 - brak dialogu i naruszenie prawa do obrony;
 - w spornym sprawozdaniu nie wskazano środków poprawy ani nie określono celów w sposób wymagany przez przewodnik dotyczący postępowania w sprawie oceny, co stanowi naruszenie obowiązku staranności;
 - brak interwencji odpowiedzialnej osoby trzeciej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad obiektywności i bezstronności oraz naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), którymi to naruszeniami jest obarczone sporne sprawozdanie z oceny.
 - Strona skarżąca twierdzi bowiem, że szczególne okoliczności niniejszego przypadku wskazują, że oceniający, a w szczególności drudzy oceniający, nie byli w stanie wypełnić ich roli w sposób obiektywny i bezstronny.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu. Strona skarżąca przedstawiła bowiem dowody, które pozbawiają wiarygodności ocenę okoliczności faktycznych uwzględnioną w spornym sprawozdaniu.
4. Zarzut czwarty dotyczący faktu, że decyzja z dnia 15 grudnia 2015 r., w której odmówiono skarżącej możliwości otrzymania podwyżki wynagrodzenia, oparta była na niezgodnym z prawem sprawozdaniu z oceny.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia wytycznych z 2015 r. i procedury oraz naruszenia art. 41 karty w zakresie, w jakim decyzja z dnia 15 grudnia 2015 r. nie była uzasadniona, a skarżąca nie została wcześniej wysłuchana.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2016 r. – CRDO Torta del Casar/EUIPO – CRDOP „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)

(Sprawa T-828/16)

(2017/C 022/73)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Torta del Casar (Casar de Cáceres, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Pomares Caballero i M. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena” (Castuera, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena”